

Poziție comună privind propunerea legislativă de modificare a Legii Vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

Prin prezenta, ne manifestăm îngrijorarea și indignarea față de propunerea legislativă de modificare a Legii Vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, înregistrată la Senat cu numărul L294/2019¹.

De departe **cel mai periculos și controversat amendament propus** (cu nr. 20) la Legea vânătorii, este art. IV, care **propune mutarea ursului brun din anexa II în anexa I a legii**, adică de a da "liber" vânătorii la urs, așa cum se practică în mod curent de exemplu la iepurele de câmp sau vulpe. O astfel de modificare dacă s-ar adopta, nu doar că ar fi în contradicție cu legislația europeană și națională de mediu, ci ar crea dezechilibre și mai mari în populația de urs, recoltarea vizând cel mai probabil exemplarele mari și viguroase, ceea ce ar scădea diversitatea genetică a acestuia și nu numai.

Amendamentul nu este fundamentat și, în lipsa unor date credibile și a unei analize legate de mărimea populației, clasele de vârstă, structura pe sexe, dinamica populațională, sporul natural etc., vânătoarea nici nu ar trebui luată în calcul.

Directiva Habitate a UE plasează ursul pe lista speciilor strict protejate (anexa II) și a căror conservare necesită desemnarea de arii speciale de conservare (anexa IV). Aceași Directivă prevede clar că derogările de la măsurile speciale de conservare nu se pot acorda decât dacă nu există alternative satisfăcătoare și nu este afectată starea favorabilă de conservare a speciei. Ori, în acest caz derogarea nici nu mai este luată în calcul, cât despre menținerea statutului favorabil de conservare nici nu mai poate fi vorba dacă acest amendament se menține. **România riscă declanșarea procedurii de infringement** din acest motiv.

Alte modificări negative din punctul nostru de vedere propuse prin această inițiativă sunt:

- La art. 1, lit. ad) - **asimilarea capturilor în scop științific cu acțiunea de vânătoare**. Această prevedere nu doar că ar complica lucrurile, dar ar risca să reducă la minim orice studiu de cercetare a faunei (mamifere și păsări), și așa la un nivel scăzut în România, precum și activitatea gestionarilor deoarece orice acțiune de captură a liliecilor sau păsărilor de exemplu în vederea inelării (mii de păsări sunt inelate anual în România), de montare a echipamentelor specifice de monitorizare a faunei prin telemetrie, respectiv relocarea indivizilor în scop științific (inclusiv pentru studii comportamentale, deplasări, creșterea diversității genetice în anumite zone prin transfer de indivizi etc.) ar deveni acțiune

¹ <https://www.senat.ro/legis/PDF/2019/19L294CR.PDF>

de vânătoare. Acesta ar necesita autorizații de vânătoare, respectiv alocarea de cote pentru aceste specii. În condițiile actuale, captura în scop științific se face cu acordul gestionarului dar fără a considera acțiunea ca fiind vânătoare. Această abordare este una normală, gestionarul fiind cointeresat de realizarea de studii. Propunerea noastră este de a reformula amendamentul după cum urmează: ”nu constituie acțiune de vânătoare capturarea, în prezența sau cu informarea gestionarului a exemplarelor din speciile de interes cinegetic în scop științific, urmată de eliberarea acestora fie la locul de captură fie în altă locație în funcție de obiectivele stabilite ale cercetării”. Astfel s-ar clarifica poziția gestionarului în raport cu cercetătorii și invers.

- Modificările din partea a doua a acestui articol sunt destinate facilitării extragerii prin împușcare a exemplarelor ce creează situații de risc îndeosebi în intravilan. După caz, ursul periculos poate fi împușcat și în extravilan de către un vânător pe baza unei autorizații de vânătoare. Este nevoie de o reformulare totuși, deoarece un vânător simplu care nu are calitatea de angajat al gestionarului nu are atribuții de serviciu. Astfel este imposibil de definit pentru vânători un cadru de atribuții, fiind mai degrabă un act voluntar încadrat ca acțiune de vânătoare. De asemenea, nu este clar ce se întâmplă în cadrul partidelor de vânătoare organizate. Dacă un urs pare periculos și este împușcat se consideră ca nu a fost vânătoare deoarece a reprezentat un risc amenințând viața vânătorului? Orice urs care este împușcat în legitimă apărare în cadrul unei partide organizate poate fi încadrat la ucidere accidentală considerând totuși acțiunea ca vânătoare deoarece are loc în cadrul unei vânători organizate legal.

- La art. 13, alin. (4), realizarea plăților prin Consiliul Județean (CJ) din bugetul Ministerului Mediului nu ar face altceva decât să complice sistemul de plată, care nu funcționează nici în prezent. Prima observație este că, la constatarea pagubelor, CJ nu face parte din comisie, deci nu are posibilitatea de a evalua dacă plata este una justificată sau nu, existând premisa unor plăți neeligibile. Dacă în schimb pentru fiecare plată CJ trebuie să solicite Ministerului Mediului (MM) banii, schema instituțională s-ar complica și mai mult în condițiile în care și în momentul de față multe plăți sunt efectuate cu dificultate și întârzieri substanțiale. Pentru eficientizarea plăților MM ar putea să aloce buget APM (instituție în subordine și participant la evaluarea pagubelor, deci în cunoștință de cauză și în contact direct cu păgubitul) care poate să efectueze plata în termen de 30 de zile. Introducerea CJ în sistem, pe lângă o birocrațizare suplimentară, ar transforma problema managementului speciei de ordin social și economic în agent electoral, percepția publicului urmând a fi că plata e făcută de CJ condus de un om ales și nu de autoritatea responsabilă de management respectiv asigurarea coexistenței. De asemenea, se face un transfer de responsabilitate către o instituție care în cadrul legal prezent nu are atribuții în managementul faunei sau implementarea de politici în domeniu.

- Tot la art. 13, se introduce un alineat nou, (3¹), conform căruia “Proprietarii de culturi agricole/ silvice **nu** sunt obligați să asigure paza culturilor agricole/ silvice și să amplaseze mijloace de îndepărtat exemplarele din speciile de faună de interes cinegetic”, ceea ce va descuraja implementarea măsurilor de prevenire a conflictelor cu carnivorele mari și alte animale sălbatice. De asemenea, o astfel de prevedere intră în contradicție cu HG 1679/2008, privind modalitatea de acordare a despăgubirilor prevăzute de Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, precum și obligațiile ce revin gestionarilor fondurilor

cinegetice și proprietarilor de culturi agricole, silvice și de animale domestice pentru prevenirea pagubelor. Conform acestui HG, **proprietarii culturilor sunt obligați să-și ia măsuri de prevenire a pagubelor pentru a beneficia de eventuale compensații.**

În plus, măsura ar duce atât **la creșterea numărului de conflicte cu animalele sălbatice**, cât și a pagubelor materiale, care nu ar mai putea fi despăgubite în lipsa implementării măsurilor de prevenție. Asemenea efecte contribuie mai departe la scăderea acceptanței față de aceste specii.

- Referitor la introducerea în cadrul art. 13, a unui nou alineat (4¹), s-ar crea o neconcordanță conform dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 407/2006, conform căreia administratorul faunei de interes cinegetic este autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare și care asigură administrarea faunei cinegetice, iar potrivit lit. p) din același act normativ, gestionar este persoana juridică română care a fost licențiată în condițiile legii și căreia i se atribuie în gestiune fauna de interes cinegetic din cuprinsul unui fond de vânatoare. În aceste condiții, autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare, în speță Ministerul Apelor și Pădurilor (MAP), în calitate de administrator al fondului cinegetic național, obligă prin contract gestionarii să asigure paza exemplarelor din speciile de faună ce se regăsesc pe suprafața unui fond cinegetic și să realizeze integral recoltarea speciilor de interes cinegetic din anexa 1 și anexa 2, fără să se stabilească necesitatea realizării unor plăți drept despăgubire. Mai mult decât atât, din analiza normelor legislative se poate reține că obligația de control și supraveghere o au în comun MM și MAP, cele două ministere reprezintă, în prezent, autoritatea centrală în domeniul cinegetic, având în vedere restructurarea în timp a ministerelor și nu este justificată stabilirea unei sarcini de plată doar către o autoritate care nu este "proprietara" exemplarelor de faună sălbatică (adică Ministerul Mediului).

- La art. 13, alin. (6) se propune de asemenea a fi modificat. Considerăm că este deosebit de important a se operaționaliza sistemul pe despăgubiri/ plăți, însă procedura de compensare este prevăzută în HG 1679/2008 (aflată în curs de modificare). Din perspectiva îmbunătățirii sistemului în direcția operaționalizării lui ar fi de preferat ca aceste prevederi să fie în HG și nu în Lege. De asemenea este neclar de ce pentru speciile din anexa 1 plata se poate face și de către structurile teritoriale dar pentru cele din anexa 2 trebuie făcută de autoritatea centrală. Plata ar putea fi făcută de APM și pentru speciile din anexa 2.

- La art. 17, alin. (2), modificarea propusă este cel puțin confuză. Problema studiilor de evaluare și acuratețea lor este una intens dezbătută și creează conflicte între instituții respectiv cresc neîncrederea publicului asupra activității gestionarilor, motiv pentru care ea nu poate fi tratată superficial. Această modificare ar spori neclaritățile și tensiunile deoarece cuvântul sedentar creează o confuzie și mai mare când vine vorba de speciile ce trebuie evaluate respectiv a metodologiilor ce ar trebui aplicate. Dacă ne raportăm la definiția cuvântului din dex, ar fi vorba de "*Păsări sedentare* = păsări care nu migrează în timpul iernii. *Animale sedentare* = animale nevertebrate care stau temporar în galerii pe care și le fac singure. – Din fr. *sédentaire*, lat. *sedentarius*"². Speciile de mamifere de la noi în schimb parcurg distanțe mari în ciclul lor de viață, ce depășesc fără excepție limitele fondurilor cinegetice (dacă nu și limitele granițelor țării). De exemplu, ursul utilizează în mod activ pe

---

² <https://dexonline.ro/definitie/sedentar>

durata unui sezon suprafețe ce acoperă de la 2 până la 8 fonduri cinegetice, anual putând parcurge distanțe ce acoperă peste 20 de fonduri, prin urmare sedentarismul este exclus la această specie, la fel și la lup, râs, mistreț, cerb și altele. Prin urmare nu este clar ce specii ar face obiectul studiilor. De asemenea considerând rolul și atribuțiile MM, speciile din Anexa 2 respectiv speciile din Anexele OUG 57/2007 fac obiectul unui management special din partea acestei instituții. Prin urmare orice studiu de evaluare al speciilor (sedentare sau nesedentare) care sunt listate în anexele Directivei Habitare ar trebui să fie monitorizate sub coordonarea MM sau într-o coordonare mixta MM-MAP.

- În forma în vigoare, la art. 19 alin. 2¹ se menționează că evaluarea populațiilor tuturor speciilor din anexa 2 se face sub coordonarea autorității centrale care raspunde de protecția mediului. Această responsabilitate privind coordonarea metodologică a activităților de evaluare a speciilor care au un statut de protecție conferit de Directia 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice și ale Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice, ambele transpuse în legislația națională, sunt rezultanta **responsabilităților stabilite prin OUG 57/2007** care, la Art. 32. - (1) stabilește că „**Autoritatea competentă pentru protecția mediului stabilește sistemul de monitorizare a stării de conservare a habitatelor naturale și speciilor de floră și faună sălbatice de interes comunitar.**”

Precizăm că propunerea de modificare a art. 19 **se referă doar la** „speciile de **mamifere** prevazute în Anexa 2” **ceea ar genera un vid legislativ pentru restul speciilor (de exemplu păsări)** din aceeași anexă, pentru care există obligativitatea realizării evaluării populațiilor și care ar rămâne în afara unui program de evaluare anuală dacă textul legii s-ar aplica în această formă.

Mai mult decât atât, prin modificările propuse, se legiferează scoaterea **de sub coordonarea** autorității centrale, care raspunde de protecția mediului, a activităților de evaluare a speciilor protejate, generându-se sincope și chiar neaplicări unitare de către gestionarii fondurilor cinegetice a protocoalelor standard recunoscute pe plan internațional, și care ar trebui să furnizeze informațiile necesare stabilirii măsurilor de conservare și management, pe care, România ca stat membru al UE și le-a asumat că le va implementa pentru menținerea stării de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

Deși acest amendament nu poate abroga dispozițiile art. 32. - (1) din OUG 57 care stabilește faptul că „Autoritatea competentă pentru protecția mediului stabilește sistemul de monitorizare a stării de conservare a habitatelor naturale și speciilor de floră și faună sălbatice de interes comunitar”, el face abstracție de aceste dispoziții. Este important ca prevederile legate de monitorizarea și evaluarea efectivelor de faună din legea vânătorii să fie corelate/ armonizate cu legislația de conservare a biodiversității pentru a elimina riscurile, confuziile și a limita interpretările care ar putea conduce la practici și abordări separate, în detrimentul standardelor comune, atât de necesare în conservare. Pentru acest motiv, considerăm că amendamentul în cauză trebuie respins, pentru a evita astfel de situații.

În concluzie, dezaprobăm modificările propuse în textul legii și menționate mai sus și solicităm:

- Camerei Deputaților să respingă Propunerea legislativă de modificare a Legii Vânătorii nr. 407/2006, înregistrată la Senat sub nr. L294/2019, care declasifică ursul din lista speciilor strict protejate și îl introduce în lista speciilor care pot fi vâdate în perioadele prevăzute de lege.
- Guvernului să motiveze această propunere, inclusiv cu date și argumente științifice, având în vedere statutul special de protecție de care se bucură specia cel puțin pe hârtie, atât la nivel național cât și european.
- Guvernului să-și exprime public poziția față de încălcarea flagrantă de către acest proiect de lege a Directivei Habitata a UE, care poate atrage declanșarea procedurii de infringement la adresa României.
- Comisiei Europene să transmită o poziție clară autorităților din România referitor la această propunere, inclusiv dacă transpunerea legislației europene în legislația națională este negociabilă sau nu sau dacă poate fi făcută ”peste noapte” pentru a servi intereselor unei minorități.

Lista completă a semnatarilor:

WWF România

Asociația pentru Conservarea Diversității Biologice (ACDB)

Federația Coaliția Natura 2000 România

Milvus Group

Humane Society International (HSI) – România

Societatea Ornitologică Română (SOR)

Fundația Conservation Carpathia (FCC)

Wilderness Research and Conservation

Asociația Parcul Natural Văcărești

Fundația Eco-Civica

Asociația Pescarilor Sportivi Aqua Crisisus

Societatea Carpatină Ardeleană – Satu Mare

Asociația Ecotop Oradea

Centrul Pentru Aree Protejate și Dezvoltare Durabilă Bihor

Asociația Altitudine

Fundația VIER PFOTEN

Asociația Animal Society

Fundația Adăpostul Speranța

Animal Rescue and Care Association (ARCA)

Fundația "Visul Luanei"

Asociația pentru Protecția Liliacilor din România